

DE BOODSCHAP VAN DE VADER

(c) Associazione "Dio è Padre - Casa Pater", C.P.135, I-67100 L'Aquila, Italia

Manuscript in Nederlandse vertaling niet te koop. Giften tot ondersteuning voor drukkosten en verspreiding zullen in dank worden aanvaard

op: Stichting `Maria Valtorta, Timorstr. 16, 6524 KC Nijmegen; giro 5856100 - Tel. en Fax 024-3280067, SBN: 90-75395-09-4

Boek I

1 juli 1932 - Feest van het Kostbaar Bloed van Onze Heer Jezus Christus

Hier is dan tenslotte de dag, voor altijd gezegend, de dag die de hemelse Vader beloofd heeft! Vandaag zijn de lange dagen van voorbereiding voorbij, en ik voel de komst van mijn Vader en de Vader van alle mensen dichtbij, zo dichtbij. Enkele minuten van gebed, en dan, wat een geestelijke vreugde! Ik was overweldigd door het verlangen Hem te zien en te horen! Mijn hart, brandend van liefde, ging open met een zo groot vertrouwen, dat ik besepte dat ik tot dan nooit zo vertrouwelijk met iemand was geweest. De gedachte aan mijn Vader maakte mij als het ware waanzinnig gelukkig.

Tenslotte begon ik gezang te horen. Engelen kwamen om deze vreugdevolle aankomst aan te kondigen! Hun gezangen waren zo mooi, dat ik besloot ze zo spoedig mogelijk op te tekenen. Deze harmonie eindigde, en toen kwam er een processie van de uitverkorenen, de cherubijnen en serafijnen, met God, onze Schepper en onze Vader. Geknielend, met mijn gezicht naar de grond, verzonken in mijn eigen nietigheid, bad ik het Magnificat. Direct daarna zei de Vader mij dicht bij Hem te komen zitten en op te schrijven wat Hij besloten had de mensen te zeggen. Het hele hemelse hof, dat Hem had vergezeld, verdween. Alleen de Vader bleef bij mij, en voordat Hij ging zitten zei Hij:

"Ik heb je al verteld en Ik zeg het nogmaals: Ik kan Mijn beminde Zoon niet opnieuw geven om Mijn liefde voor de mensen te bewijzen! Ik kom nu onder hen met de bedoeling hen te beminnen en hen deze liefde te doen kennen, door hun gelijkenis aan te nemen, hun armoede. Kijk, nu leg Ik Mijn kroon en al Mijn heerlijkheid terzijde om het uiterlijk aan te nemen van een gewone mens!"

Nadat Hij het uiterlijk had aangenomen van een gewone man door Zijn kroon en Zijn heerlijkheid aan Zijn Voeten neer te leggen, nam Hij de aardbol en hield haar tegen Zijn Hart, haar ondersteunend met Zijn linkerhand. Daarna ging Hij naast mij zitten.

Ik kan slechts enkele woorden zeggen over Zijn aankomst, over het uiterlijk dat Hij Zich verwaardigde aan te nemen en over Zijn liefde! In mijn onwetendheid heb ik geen woorden om uit te drukken wat Hij mij deed begrijpen.

"Vrede en redding" zei Hij, "aan dit huis en aan de gehele wereld! Mogen Mijn macht, Mijn liefde en Mijn Heilige Geest de harten van de mensen raken, opdat de hele mensheid terug moge keren tot de redding en tot haar Vader komen, Die haar zoekt om haar te beminnen en te redden! Laat Mijn Vicaris Pius XI begrijpen, dat dit de dagen zijn van redding en zegening. Laat hij niet nalaten

van deze gelegenheid gebruik te maken om de aandacht van de kinderen te vestigen op hun Vader, Die komt om hen goed te doen in dit leven en hun eeuwig geluk voor te bereiden. Ik heb deze dag gekozen om Mijn werk onder de mensen te beginnen, want vandaag is het feest van het Kostbaar Bloed van Mijn Zoon Jezus. Ik ben van plan het werk dat Ik begin te drenken in dit Bloed, opdat het veel vrucht moge dragen onder heel de mensheid.

Dit is het werkelijke doel van Mijn komst:

1. Ik kom om de buitensporige vrees, die Mijn schepselen voor Mij hebben, uit te bannen, en hun te laten zien dat Mijn vreugde ligt in het gekend en bemind worden door Mijn kinderen, dat wil zeggen door de mensheid van nu en van de toekomst.
2. Ik kom om hoop te brengen aan de mensen en naties. Hoe velen hebben die sinds lang verloren! Deze hoop zal hen in vrede en zekerheid doen leven, en doen werken aan hun redding.
3. Ik kom om Mijzelf bekend te maken zoals Ik ben, opdat het vertrouwen van de mensen moge toenemen samen met hun liefde voor Mij, hun Vader. Ik heb slechts één zorg: te waken over alle mensen en ze te beminnen als Mijn kinderen.

De schilder verheugt zich in het beschouwen van het schilderij dat hij heeft gemaakt. Op dezelfde wijze is het voor Mij een genoegen en vreugde om onder de mensen te komen, het meesterwerk van Mijn schepping!

De tijd dringt. Ik wil dat de mensen zo spoedig mogelijk weten dat Ik hen bemin en dat het Mijn grootste geluk is bij hen te zijn en met hen te spreken als een Vader met zijn kinderen. Ik ben de Eeuwige, en toen Ik alleen was heb Ik besloten Mijn macht te gebruiken om wezens te scheppen naar Mijn beeld. Maar eerst moest de materiële schepping komen, zodat deze wezens hun middelen van bestaan konden vinden; het was toen dat Ik de wereld heb geschapen. Ik vulde haar met alle dingen waarvan Ik wist dat ze noodzakelijk waren voor de mensen: lucht, zon, regen en veel andere dingen, waarvan Ik wist dat ze voor hun leven nodig waren. Tenslotte werd de mens geschapen! Ik had behagen in Mijn handwerk. De mens zondigt, maar het is precies dan dat Mijn oneindige edelmoedigheid zich gaat tonen.

In het Oude Testament schiep en koos Ik profeten om onder de mensen te leven. Aan hen vertelde Ik Mijn verlangens, Mijn verdriet en Mijn vreugden, opdat ze die aan iedereen bekend konden maken. Hoe meer het kwaad toenam, hoe meer Mijn goedheid Mij noodzaakte tot het opnemen van contact met rechtschapen zielen, opdat zij Mijn geboden konden doorgeven aan hen die wanorde schiepen. Daarom was Ik soms gedwongen om strikt te zijn, met het doel hen terecht te wijzen; niet om hen te straffen - dat zou alleen kwaad gedaan hebben - maar om hen van hun ondeugd af te brengen en naar hun Vader en Schepper te leiden, Die zij hadden vergeten en in hun ondankbaarheid hadden veronachtzaamd. Later heeft het kwaad het hart van de mens in zo hoge mate overweldigd, dat Ik genoodzaakt was om rampen over de wereld te doen neerkomen om de mensen te zuiveren door lijden, de vernietiging van hun bezittingen of zelfs door hun dood. Dit was het geval bij de Zondvloed, de vernietiging van Sodom en Gomorrah, oorlogen van man tegen man, enz.

Ik heb altijd gewenst om in deze wereld onder de mensen te blijven. Zo was Ik gedurende de zondvloed nabij Noach, toen de enige rechtschapen man. Tijdens de andere rampen heb Ik ook

altijd een rechtschapen mens gevonden bij wie Ik kon blijven, en door hem leefde Ik in die tijd onder de mensen, en zo is het altijd geweest.

De wereld is dikwijls gezuiverd van haar ontaarding vanwege Mijn oneindige goedheid tegenover de mensheid. Ik ben doorgestaan bepaalde zielen uit te kiezen, in wie Ik behagen schiep, want door hen kon Ik gelukkig zijn bij Mijn schepselen, de mensen.

Ik beloofde de wereld een Messias. Ik deed alles wat Ik kon om Zijn komst voor te bereiden, door Mijzelf te tonen in de gedaanten die Hem vertegenwoordigden, zelfs duizenden jaren voor Zijn komst! Want wie is deze Messias? Waar komt Hij vandaan? Wat zal Hij doen op aarde? Wie vertegenwoordigt Hij?

De Messias is God.

Wie is God? God is de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Waar komt Hij vandaan? Of liever gezegd, wie heeft Hem bevolen onder de mensen te komen? Dat was Ik, Zijn Vader, God.

Wie moet Hij vertegenwoordigen op aarde? Zijn Vader, God.

Wat gaat Hij doen op aarde? Hij zal de Vader, God, bekend en bemind maken. Heeft Hij niet gezegd: "Weten jullie niet dat Ik in de belangen van Mijn Vader moet zijn?" ("Nesciebatis quia in his quae Patris mei sunt oportet me esse?" Luc. 2,49). "Ik ben alleen gekomen om de wil van Mijn Vader te doen". "Wat jullie ook in Mijn naam aan de Vader vragen, Hij zal het jullie geven". "Jullie zullen als volgt tot Hem bidden: 'Onze Vader, Die in de Hemel zijt...', en elders, daar Hij kwam om de Vader te verheerlijken en Hem bekend te maken aan de mensen, zegt Hij:

"Wie Mij ziet, ziet de Vader".

"Ik ben in de Vader, en de Vader is in Mij".

"Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij". ("Nemo venit ad Patrem nisi per Me". Joh. 14, 6).

"Wie met Mij is, is ook met de Vader". Enz.

Beseft dan, o mensen, dat Ik in alle eeuwigheid slechts één verlangen heb gehad, Mijzelf aan de mensen bekend te maken en door hen te worden bemind. Ik verlang voor eeuwig bij hen te blijven. Willen jullie een betrouwbaar bewijs van dit verlangen, dat Ik zojuist heb verwoord? Waarom heb Ik Mozes bevolen een tabernakel te bouwen en de ark van het verbond, zo niet om te komen en er te wonen, als een Vader, een broeder, een intieme vriend, bij Mijn schepselen, de mensen? Dat was Mijn brandend verlangen. Ondanks dat hebben ze Mij vergeten en Mij beledigd door talloze zonden. Ik heb Mozes Mijn geboden gegeven om hen, ondanks alles, aan God, hun Vader te herinneren, en aan Zijn enige wens, hen te redden. Zij werden verondersteld de geboden te onderhouden en zich daardoor hun oneindig goede Vader te herinneren, die altijd uit is op hun tegenwoordige en eeuwige redding.

Dit alles werd vergeten en de mens verzonk in dwaling en vrees, in de mening dat het onderhouden van de geboden, zoals Ik ze aan Mozes had gegeven, te veel gevergd was. Ze maakten andere wetten overeenkomstig hun grillen, met het oog op een gemakkelijker onderhouden ervan. Beetje bij beetje, in de overdreven vrees die ze voor Mij hadden, vergaten ze Mij meer en meer en overlaadden ze Mij met hun wandaden.

Toch is Mijn liefde voor deze mensen, Mijn kinderen, nooit helemaal opgehouden. Toen Ik besepte dat noch de patriarchen noch de profeten in staat waren gebleken Mij bekend en

bemind te maken bij de mensen, besloot Ik Zelf te komen. Maar hoe kon Ik onder de mensen komen? Er was geen andere manier dan Zelf te komen, in de tweede Persoon van Mijn Godheid. Zouden de mensen Mij kennen? Zouden ze naar Mij luisteren?

Niets in de toekomst was voor Mij verborgen; Ikzelf beantwoordde deze twee vragen:

"Ze zullen Mijn tegenwoordigheid negeren, zelfs wanneer ze dicht bij Mij zijn. In Mijn Zoon zullen ze Mij wreed behandelen, ondanks alle goeds dat Hij voor hen zal doen. In Mijn Zoon zullen ze kwaad over Mij spreken, ze zullen Mij kruisigen om Mijn dood te veroorzaken".

Zal Ik daarom stoppen? Nee, Mijn liefde voor Mijn kinderen, de mensen, is te groot. Ik hield er niet mee op. Begrijpt wel dat Ik jullie als het ware meer beminde dan Mijn beminde Zoon, of beter gezegd, meer dan Mijzelf. Wat Ik jullie vertel is zo waar, dat als een van Mijn schepselen voldoende zou zijn geweest om de zonden van de andere mensen uit te boeten door een leven en dood gelijk aan die van Mijn Zoon, Ik zou hebben gearzeld. Waarom? Omdat Ik Mijn liefde zou hebben verraden door een ander schepsel dat Ik bemin te doen lijden, in plaats van Zelf in Mijn Zoon te lijden. Ik zou nooit Mijn kinderen hebben willen doen lijden.

Dit is dan in het kort de geschiedenis van Mijn liefde tot aan Mijn komst onder de mensen door Mijn Zoon. De meeste mensen kennen deze gebeurtenissen, maar ze zijn niet in staat het wezenlijke te begrijpen: dat liefde het leidende principe in dit alles was!

Ja, het is liefde. Dat is het wat Ik jullie wil inprenten. Nu is deze liefde vergeten. Ik wil jullie eraan herinneren, opdat jullie kunnen leren Mij te kennen zoals Ik ben, opdat jullie niet als slaven zullen zijn, bang voor een Vader die jullie zozeer bemint. Je ziet dat we in deze geschiedenis pas bij de eerste dag van de eerste eeuw zijn, en Ik zou haar graag naar de tegenwoordige tijd willen brengen, de twintigste eeuw.

Oh, hoezeer is Mijn vaderlijke liefde door de mensen vergeten! Toch bemin Ik jullie zo teder! Wat heb Ik niet gedaan in Mijn Zoon, dat wil zeggen in de Persoon van Mijn Zoon die mens is geworden! Goddelijkheid is versluiert in deze mensheid, ze is aan het oog onttrokken, afgezwakt, vernederd. Met Mijn Zoon Jezus leidde Ik een leven van offer en werken. Ik ontving Zijn gebeden, waarin Hij smeekte dat de mens een duidelijk aangegeven pad mocht hebben, waarlangs hij altijd in gerechtigheid zou wandelen om Mij veilig te bereiken!

Natuurlijk kan Ik de zwakheden van Mijn kinderen begrijpen! Daarom vroeg Ik Mijn Zoon hun de middelen te geven om weer op te staan nadat ze gevallen waren. Deze middelen zullen hen helpen zichzelf te zuiveren van hun zonden, opdat ze weer kinderen van Mijn liefde kunnen zijn. Dat zijn voornamelijk de zeven Sacramenten. En het voornaamste middel om jullie redding te verzekeren, ondanks jullie vallen, is het Kruis, het Bloed van Mijn Zoon, dat elk moment, als jullie dat willen, over jullie wordt uitgegoten, zowel in het Boetesacrament als in het Sacrament van de Eucharistie.

Mijn dierbare kinderen, Ik heb jullie gedurende twintig eeuwen overladen met deze gaven, met speciale genaden, maar met welke miserabele resultaten! Hoe velen van Mijn schepselen, die door Mijn Zoon kinderen van Mijn liefde werden, hebben zichzelf snel in de eeuwige afgrond gestort! Waarlijk, zij hebben Mijn oneindige goedheid niet gekend; Ik bemin jullie zozeer! (Een favoriete uitdrukking van Moeder Eugenia, die in de tekst dikwijls wordt herhaald.)

Werpen jullie, die weten dat Ikzelf kom om tot jullie te spreken, om jullie bewust te maken van Mijn liefde, in jullie eigen belang, jezelf tenminste niet over de steile rotswand. Ik ben jullie Vader! Is het mogelijk dat jullie, na Mij jullie Vader te hebben genoemd en na het tonen van

jullie liefde voor Mij, in Mij een zo hard en ongevoelig hart zouden kunnen vinden dat jullie laat omkomen? Nee, nee, gelooft dat niet! Ik ben de beste van alle Vaders!

Ik ken de zwakheden van Mijn schepselen! Komt tot Mij, komt met vertrouwen en liefde! Ik zal jullie vergeven nadat jullie berouw hebben gehad. Zelfs als jullie zonden even walgelig als slijk zouden zijn, jullie vertrouwen en jullie liefde zullen Mij ze doen vergeten, en jullie zullen niet worden veroordeeld! Ik ben rechtvaardig, dat is waar, maar liefde betaalt voor alles!

Luistert, Mijn kinderen, laten we een vergelijking maken, en jullie zullen verzekerd zijn van Mijn liefde. Voor Mij zijn jullie zonden als ijzer en jullie daden van liefde als goud. Als jullie Mij duizend pond ijzer zouden geven, zou dat niet hetzelfde zijn als wanneer jullie Mij precies tien pond goud geven! Met andere woorden, met slechts een beetje liefde kunnen grote ongerechtigheden worden uitgeboet. Dit is dus een erg luchthartige manier van kijken naar Mijn beoordeling van Mijn kinderen, allemaal mensen, zonder uitzondering.

Jullie moeten tot Mij komen. Ik ben jullie zo nabij! Jullie moeten Mij beminnen en eren, opdat jullie niet geoordeeld worden, of beter gezegd, opdat jullie worden geoordeeld met oneindig barmhartige liefde. Twijfelt niet! Als Mijn Hart niet zo was, zou Ik de wereld allang hebben vernietigd telkens wanneer zij zondigde! Maar zoals jullie hebben gezien manifesteert Mijn bescherming zich telkens door genaden en weldaden. Jullie kunnen hieruit opmaken dat er een Vader is Die boven alle vaders staat, Die jullie bemint en nooit zal ophouden jullie te beminnen, als jullie dat willen.

Ik kom op twee manieren onder jullie: het Kruis en de Eucharistie!

Het Kruis is Mijn manier van neerdalen onder Mijn kinderen, daar het door het Kruis is dat Ik Mijn Zoon ertoe bracht jullie te verlossen. En voor jullie is het Kruis de weg om tot Mijn Zoon op te stijgen, en van Mijn Zoon naar Mij. Zonder het Kruis zouden jullie nooit tot Mij kunnen komen, want de mens bracht door te zondigen de straf van scheiding van God over zichzelf. In de Eucharistie leef Ik te midden van jullie als een Vader met zijn familie. Ik wilde dat Mijn Zoon de Eucharistie instelde om van elk tabernakel het kanaal van Mijn gunsten, Mijn rijkdommen en Mijn liefde te maken, om ze aan de mensen, Mijn kinderen te geven. Het is altijd door deze twee middelen dat Ik zowel Mijn macht als Mijn oneindige barmhartigheid ertoe breng onophoudelijk neer te dalen.

... Nu Ik jullie heb laten zien dat Mijn Zoon Mij vertegenwoordigt onder de mensen, en dat Ik door Hem voortdurend te midden van hen leef, wil Ik jullie ook laten zien dat Ik onder jullie kom door Mijn Heilige Geest.

Het werk van deze derde Persoon van Mijn goddelijkheid is vervuld van stilte en dikwijls is de mens zich er niet van bewust. Maar voor Mij is het een zeer passende manier van leven, niet alleen in het tabernakel, maar ook in de zielen van allen die in staat van genade leven, om Mijn troon in hen te vestigen en daar altijd te leven, als de ware Vader Die Zijn kinderen bemint, beschermt en helpt. Niemand kan de vreugde begrijpen die Ik ervaar als Ik alléén ben met een ziel. Niemand heeft nog het oneindige verlangen van Mijn goddelijk, vaderlijk Hart begrepen om gekend te zijn, bemind en geëerd door alle mensen, de rechtschapenen en de zondigen. Dit zijn de drie gaven die Ik wens te ontvangen in hulde van de mens, zodat Ik altijd barmhartig en goed moge zijn zelfs tegenover de meest hardnekkige zondaars.

Wat heb Ik niet gedaan voor Mijn mensen, van Adam tot Josef, de voedstervader van Jezus, en vanaf de tijd van Josef tot op de dag van vandaag, opdat de mensen Mij de speciale eer zouden

geven die ze Mij als hun Vader, als hun Schepper en Verlosser verschuldigd zijn! Maar Ik heb deze speciale verering nog niet ontvangen, waarop Ik zozeer heb gehoopt en waarnaar Ik zozeer verlang!

In het boek Exodus staat dat God speciaal in ere moet worden gehouden. De psalmen van David bevatten in het bijzonder deze lering. In de geboden, die Ikzelf aan Mozes heb gegeven, heb Ik benadrukt: "Gij zult op volmaakte wijze slechts één God aanbidden en beminnen".

Wel dan, beminnen en eren zijn twee dingen die samengaan. Daar Ik zoveel weldaden over jullie heb uitgestort, moet Ik door jullie worden geëerd op een zeer speciale manier.

Toen Ik jullie het leven schonk, verlangde Ik jullie te scheppen naar Mijn beeld! Jullie hart is daarom even gevoelig als het Mijne, en het Mijne als dat van jullie!

Wat zouden jullie niet doen als een van jullie naasten jullie een gunst bewees om jullie een genoeg te doen? De ongevoeligste mens zou zo'n persoon voor altijd dankbaar zijn. Iedereen zou proberen iets te vinden dat de grootste blijdschap zou geven, als vergoeding voor de bewezen dienst. Wel, Ik zal jullie veel dankbaarder zijn, jullie verzekeren van het eeuwige leven, als jullie Mij het kleine genoeg doen Mij te eren zoals Ik vraag.

Ik erken dat jullie Mij eren in Mijn Zoon en dat er mensen zijn die in staat zijn Mij alles te offeren door Mijn Zoon, maar zij zijn in feite maar gering in aantal! Geloof echter niet dat door Mijn Zoon te eren jullie Mij niet eren! Jullie eren Mij zeker, daar Ik leef in Mijn Zoon! Alles wat dus geschiedt tot Zijn glorie strekt ook tot Mijn eer! Maar Ik zou graag zien dat de mens zijn Vader en Schepper zou eren met een speciale devotie. Naarmate jullie Mij meer eren, zullen jullie Mijn Zoon meer eren, daar Hij, overeenkomstig Mijn Wil, het vleesgeworden Woord werd en onder jullie kwam om Hem die Hem zond aan jullie bekend te maken.

Als jullie Mij leren kennen, zullen jullie Mij en Mijn beminde Zoon meer beminnen dan jullie nu doen. Ziet hoe vele van Mijn schepselen, die door het mysterie van de Verlossing Mijn kinderen werden, niet in de weiden zijn die Ik door Mijn Zoon bereid heb voor alle mensen. En hoeveel anderen, en jullie weten het, zijn zich nog steeds niet bewust van het bestaan van deze weiden. En hoeveel schepselen van Mijn Handen, van wier bestaan Ik weet maar waarvan jullie onkundig zijn, kennen zelfs niet de Hand Die hen heeft geschapen!

Oh! hoe graag zou Ik jullie willen doen weten wat een almachtige Vader Ik voor jullie ben en ook zou zijn voor deze schepselen, door Mijn weldaden! Ik zou willen dat hun leven zoeter werd gemaakt door Mijn wet. Ik zou willen dat jullie in Mijn Naam naar hen toe zouden gaan om tot hen over Mij te spreken. Ja, vertelt hun dat ze een Vader hebben, die hen heeft geschapen en de schatten die Hij bezit aan hen wil geven. Vertelt hun bovenal dat Ik aan hen denk, dat Ik hen bemin en hun eeuwig geluk wil schenken. Oh, Ik beloof jullie dat de bekering van de mensen spoediger zal komen.

Geloof Mij, als jullie waren begonnen Mij te eren met een speciale devotie uit de tijden van de jonge Kerk, zouden er na twintig eeuwen maar weinig mensen in afgoderij leven, in heidendom en in zoveel valse en slechte sekten, waarin de mens blindelings naar de afgrond van eeuwig vuur rent! En ziet hoeveel werk er te doen blijft!

Mijn uur is gekomen! Ik moet gekend, bemind en geëerd worden door de mensen, opdat Ik, daar Ik hen heb geschapen, hun Vader kan zijn, dan hun Redder en tenslotte het Voorwerp van hun eeuwige vreugde.

Tot nu heb Ik gesproken over dingen die jullie al wisten. Ik wilde jullie daaraan herinneren, opdat jullie er steeds meer van overtuigd zouden worden dat Ik een erg goede Vader ben, niet een afschrikwekkende, zoals jullie geloven; en ook dat Ik de Vader ben van allen die nu leven en van hen die Ik tot het einde van de wereld zal scheppen. Weet dus dat Ik gekend wil zijn, bemind, en bovenal geëerd. Moge iedereen Mijn oneindige goedheid tegenover de mensen erkennen, en speciaal tegenover zondaars, de zieken, de stervenden en allen die lijden. Doet hen weten dat Ik slechts één ding wil: hen allen beminnen, hun Mijn genade geven, hen vergeven als ze berouw hebben, en bovenal, hen niet oordelen met Mijn gerechtigheid maar met Mijn barmhartigheid, opdat allen gered mogen worden en geteld onder de uitverkorenen. Om deze korte beschouwing te besluiten doe Ik jullie een belofte, die een eeuwig effect zal hebben. Het is deze: roep Mij door de Naam van Vader, met vertrouwen en liefde, en jullie zullen alles van deze Vader ontvangen, met liefde en barmhartigheid.

Ik wil dat Mijn zoon, jullie geestelijke vader, in staat zal zijn te werken tot Mijn glorie en neer te schrijven, zin voor zin, wat Ik jou heb gedictéerd, zodat de mensen het aangenaam vinden en gemakkelijk om een verslag te lezen van wat Ik wens dat zij weten, zonder enige toevoeging. Ik zal dagelijks tot je spreken over Mijn wensen voor de mensen, over Mijn vreugden, Mijn smarten, en bovenal zal Ik aan de mensen Mijn oneindige goedheid tonen en Mijn tedere en barmhartige liefde.

Ik zou ook willen dat je superieuren je toestaan je vrije tijd met Mij door te brengen, zodat je Mij kunt troosten en beminnen gedurende een half uur per dag. Je zult er daardoor voor instaan dat de harten van de mensen, de harten van Mijn kinderen, genegen zijn om te werken voor de verspreiding van deze devotie die Ik zojuist aan je heb geopenbaard, zodat jullie een groot vertrouwen zullen verwerven in deze Vader, die door Zijn kinderen bemind wil worden. Om het mogelijk te maken dat dit werk zo spoedig mogelijk wordt verspreid onder alle naties, zonder hen aan wie de verbreiding wordt toevertrouwd toe te staan de minste onvoorzichtige daad te stellen, vraag Ik je je dagen door te brengen in een geest van meditatie. Je zult blij zijn niet veel tot anderen te spreken. In je hart zal je, ook wanneer je te midden van hen bent, tot Mij spreken en naar Mij luisteren.

Ook wil Ik dat je het volgende doet: als Ik soms tot je spreek, zal je Mijn vertrouwelijke mededelingen opschrijven in een speciaal klein dagboek. Maar door dit dagboek wil Ik tot iedereen spreken: Ik leef intiemer met hen dan een moeder met haar kinderen.

Sinds de schepping van de mens heb Ik geen moment opgehouden naast hem te leven. Als zijn Schepper en Vader voel Ik de behoefte hem te beminnen. Het is niet dat Ik hem nodig heb, maar Mijn liefde als Vader en Schepper doet Mij deze behoefte gevoelen om de mens te beminnen. Dus leef Ik dicht bij de mens, Ik volg hem overal, Ik help hem in alles, Ik vul alles aan. Ik kan zijn behoeften zien, zijn gezwoeg, al zijn verlangens, en Mijn grootste geluk is het hem te helpen en te redden.

De mensen geloven dat Ik een schrikwekkende God ben, die de hele mensheid in de hel gaat werpen. Wat een grote verrassing zal het zijn, aan het eind van de tijd, als ze zoveel zielen zien, waarvan ze geloofden dat ze verloren waren, die het eeuwige geluk genieten te midden van de uitverkorenen!

Ik wens dat al Mijn schepselen ervan overtuigd zijn dat er een Vader is Die over hen waakt en Die hen graag op aarde zou verblijden, een voorsmaak van het eeuwig geluk.

Een moeder vergeet nooit het kleine schepsel dat ze ter wereld heeft gebracht. Is het niet nog wonderlijker dat Ik Mij al Mijn schepselen herinner? Als dus een moeder het kleine wezen, dat Ik haar heb gegeven, bemint, Ik bemin het meer dan zij, omdat Ik het heb geschapen. Ook al gebeurt het dat een moeder haar kind minder bemint vanwege een of ander gebrek, Ik zal het integendeel nog meer beminnen. Ze zou het later kunnen vergeten of er zelden aan denken, vooral als het door zijn leeftijd niet langer door haar verzorgd wordt, maar Ik zal het nooit vergeten. Ik zal het altijd beminnen, en zelfs als het zich Mij, zijn Vader en Schepper, niet meer herinnert, Ik zal het Mij nog herinneren en het beminnen.

Ik heb je al verteld dat Ik jullie zelfs hier op aarde eeuwig geluk wil laten genieten, maar jullie hebben nog niet de juiste bedoeling begrepen van wat Ik zei. Het is dit: Als jullie Mij beminnen en Mij aanroepen met de zoete naam van Vader, zullen jullie beginnen te leven, hier en nu, in de liefde en het vertrouwen dat jullie eeuwig gelukkig zal maken en wat jullie zullen zingen in de hemel in het gezelschap van de uitverkorenen. Is dit niet een voorsmaak van het geluk in de hemel, dat eeuwig zal duren? Daarom wens Ik dat de mens zich dikwijls herinnert dat Ik juist daar ben waar hij is, dat hij niet zou kunnen leven als Ik niet bij hem zou zijn, levend net als hij. Ondanks zijn ongeloof blijf Ik altijd dicht bij hem.

Oh, hoezeer verlang Ik dat dit plan van Mij wordt verwerkelijkt! Tot nu heeft de mens er nooit aan gedacht God, zijn Vader, het genoeg te doen waarover Ik ga spreken: Ik zou graag een groot vertrouwen zien ontstaan tussen de mens en zijn hemelse Vader, een ware geest van vertrouwelijkheid en fijngevoeligheid tegelijk, om geen misbruik te maken van Mijn grote goedheid. Ik ken jullie noden, jullie verlangens, en alles wat er omgaat in jullie harten. Maar hoe gelukkig en dankbaar zou Ik zijn als Ik jullie tot Mij zag komen en jullie Mij je noden zag toevertrouwen, zoals een zoon die volledig vertrouwen heeft in zijn vader. Hoe zou Ik jullie het grootste of kleinste ding kunnen weigeren als jullie het Mij vroegen? Ook al zien jullie Mij niet, voelen jullie Mij niet erg dichtbij in de dingen die jullie overkomen en rondom jullie gebeuren? Hoe zullen jullie op zekere dag worden beloond, omdat jullie in Mij hebben geloofd, zelfs zonder Mij te hebben gezien! Zelfs nu Ik hier ben, persoonlijk, te midden van jullie allen, sprekend tot jullie, onophoudelijk herhalend, op elke manier, dat Ik jullie bemin en gekend wil zijn, bemind en geëerd met een speciale devotie, kunnen jullie Mij niet zien, uitgezonderd een enkele persoon, degene aan wie Ik deze boodschap dicteer! Slechts één van de gehele mensheid! En toch spreek Ik tot jullie, en in haar die Ik zie en tot wie Ik spreek zie Ik jullie allen en spreek Ik tot ieder van jullie, en bemin Ik jullie alsof jullie Mij konden zien!

Ik wil dat de mens in staat is Mij te kennen en te voelen dat Ik dichtbij ieder van hen ben. Onthoudt, o mensen, dat Ik de hoop van de mensheid wens te zijn. Ben Ik dat niet al? De mens zou verloren zijn als Ik niet zijn hoop zou zijn. Maar het is voor Mij noodzakelijk als zodanig te worden erkend, zodat vrede, vertrouwen en liefde de harten van de mensen mogen binnengaan en hen in contact brengen met hun Vader in de hemel en op aarde!

Denkt niet aan Mij als aan die schrikwekkende oude man, die de mensen in hun afbeeldingen en boeken afschilderen! Nee, nee, Ik ben noch jonger noch ouder dan Mijn Zoon en Mijn Heilige Geest. Daarom zou Ik willen dat iedereen, van de jongste tot de oudste, Mij aan zou spreken met de vertrouwelijke naam van Vader en Vriend. Want Ik ben altijd bij jullie, Ik maak Mijzelf gelijk aan jullie om jullie aan Mij gelijk te maken. Hoe groot zou Mijn vreugde zijn te zien dat ouders hun kinderen leerden zich tot Mij te richten met de naam van Vader, wat Ik inderdaad

ben! Hoe graag zou Ik zien dat in deze jonge zielen een vertrouwen en kinderlijke liefde voor Mij werden ingeboezemd! Ik heb alles voor jullie gedaan; zullen jullie dit niet voor Mij doen?

Ik zou graag Mijn thuis willen maken in elke familie, als in Mijn domein, zodat allen met absolute zekerheid kunnen zeggen: "We hebben een Vader Die oneindig goed is, oneindig rijk en buitengewoon barmhartig. Hij denkt aan ons en is ons nabij.

Hij zorgt voor ons en steunt ons. Hij zal ons alles geven wat we nodig hebben als we het Hem vragen. Al Zijn rijkdommen zijn de onze, we zullen alles hebben wat we nodig hebben". Ik ben er juist met de bedoeling dat jullie Mij zouden vragen wat je nodig hebt. "Vraagt en ge zult verkrijgen". In Mijn vaderlijke goedheid zal Ik jullie alles geven, op voorwaarde dat allen Mij beschouwen als een ware Vader, levend te midden van Zijn familie, wat Ik inderdaad doe. Ik verlang ook dat elke familie de afbeelding, die Ik later aan Mijn 'kleine dochter' zal laten zien, op een opvallende plaats uitstalt.

Ik wens dat elke familie op deze manier in staat is zichzelf onder Mijn speciale bescherming te plaatsen, zodat ze Mij gemakkelijker kunnen eren. Daar zal de familie Mij elke dag deelgenoot maken van haar noden, haar werk, haar smart, haar lijden, haar verlangens en ook haar vreugden, want een Vader moet alles weten wat Zijn kinderen betreft. Ik weet het natuurlijk, omdat Ik daar ben, maar Ik houd van eenvoud. Ik weet Mij aan te passen aan jullie omstandigheid. Ik maak Mijzelf klein met de kleinen, Ik maak Mijzelf een volwassene met de volwassenen, en hetzelfde met de ouderen, zodat allen mogen begrijpen wat Ik hun wens te zeggen voor hun heiliging en Mijn glorie.

Hebben jullie niet het bewijs van wat Ik zeg in Mijn Zoon, Die Zichzelf klein en zwak als jullie maakte? Hebben jullie dat bewijs niet nu nog, nu jullie zien hoe Ik hier tot jullie spreek? En heb Ik niet een arm schepsel uitgekozen, als jullie zelf, om tot jullie te kunnen spreken en jullie te doen begrijpen wat Ik jullie wens te zeggen? En nu, maak Ik Mijzelf niet gelijk aan jullie?

Ziet, Ik heb Mijn kroon aan Mijn Voeten neergelegd en de wereld aan Mijn Hart gehouden. Ik heb Mijn Heerlijkheid in de hemel verlaten en kom hier, om alles voor allen te worden, arm met de armen en rijk met de rijken. Ik wil de jonge mensen beschermen als een tedere Vader. Er is zoveel kwaad in de wereld! Deze arme, onervaren zielen laten zichzelf verleiden door de aantrekkelijkheid van de ondeugd, die beetje bij beetje tot totale ondergang leidt. Jullie, die speciaal iemand nodig hebt om in het leven voor jullie te zorgen, zodat jullie het kwaad kunnen vermijden, komt tot Mij! Ik ben de Vader, Die jullie meer bemint dan enig ander schepsel ooit in staat zal zijn te doen! Neemt jullie toevlucht dicht, zeer dicht bij Mij, vertrouwt aan Mij jullie gedachten en verlangens toe. Ik zal jullie teder beminnen. Ik zal jullie genaden schenken voor het heden en jullie toekomst zegenen. Jullie kunnen er zeker van zijn dat Ik jullie na vijftien of vijftig of dertig jaren niet zal vergeten, want Ik heb jullie geschapen. Komt! Ik zie dat jullie grote behoefte hebben aan een lieve en oneindig goede Vader, zoals Ik.

Zonder in te gaan op vele andere toepasselijke zaken, waar Ik later over kan spreken, wens Ik nu speciaal te spreken tot die zielen die Ik heb uitgekozen, de priesters en religieuzen, tot jullie, dierbare kinderen van Mijn liefde. Ik heb grote plannen met jullie!

TOT DE PAUS

Ik wend Mij tot jou, Mijn beminde zoon, Mijn Vicaris, vóór alle anderen, om dit werk in je handen te leggen. Het zou tot de eerste van al je taken moeten behoren, en vanwege de vrees die door de duivel de mensen is ingeblazen, zal het alleen in deze tijd worden volbracht. Oh, hoezeer zou Ik wensen dat je de reikwijdte van dit initiatief zou kennen, zijn grootte, zijn breedte, zijn diepte en zijn hoogte. Ik zou willen dat je de onmetelijke wensen kende die Ik voor de mensheid koester, nu en in de toekomst!

Als je eens wist hoezeer Ik verlang te worden gekend, bemind en geëerd door de mensen, met een speciale devotie! Ik heb dit verlangen in alle eeuwigheid gekoesterd, sinds de schepping van de eerste mens. Ik heb dit verlangen op verschillende tijden uitgedrukt tegenover mensen, vooral in het Oude Testament. Maar de mens heeft het nooit begrepen. Nu doet dit verlangen Mij heel het verleden vergeten, als het nu maar een realiteit kan worden in Mijn schepselen over de gehele wereld. Ik buig Mij neer tot het armste van Mijn schepselen om tot haar te spreken, en door haar tot alle mensen, hoewel zij de grootsheid van het werk dat Ik onder hen tot stand wil brengen niet kan beseffen.

Ik kan met haar niet over theologie spreken, Ik zou er zeker van zijn te falen, want ze zou Mij niet begrijpen. Ik doe dit om Mijn plan te verwezenlijken door eenvoud en onschuld. Maar nu is het jouw beurt om dit werk te onderzoeken en tot een snelle vervulling te brengen.

Om te worden gekend, bemind en geëerd met een speciale devotie vraag Ik niets buitengewoons. Ik verlang alleen dit:

1. Ik verlang dat een dag, of tenminste een zondag, wordt toegewijd om Mij op een speciale wijze te eren onder de titel van Vader van de gehele Mensheid. Voor dit feest zou Ik graag een speciale Mis en Officie willen. Het is niet moeilijk om in de Heilige Schrift de teksten te vinden. Als je er de voorkeur aan geeft Mij deze speciale devotie aan te bieden op een zondag, kies Ik de eerste zondag van augustus. Als je de voorkeur geeft aan een werkdag, zou Ik graag hebben dat het altijd op de zevende dag van diezelfde maand valt.
2. Ik verlang dat de gehele geestelijkheid op zich neemt deze devotie te bevorderen, en bovenal Mij aan de mensen bekend te maken zoals Ik ben en zoals Ik altijd voor hen zal zijn, dat wil zeggen de tederste en meest beminnelijke van alle vaders.
3. Ik verlang dat ze Mij in alle families brengen, in alle hospitalen, laboratoria, werkplaatsen, kazernes, conferentiezalen van de ministers der staten - kortom, overal waar Mijn schepselen zijn, ook al is er maar een van hen! Ik verlang dat het tastbare teken van Mijn onzichtbare tegenwoordigheid een afbeelding is om te laten zien dat Ik werkelijk tegenwoordig ben. Aldus zullen alle mensen hun daden uitvoeren onder de blik van hun Vader en Ikzelf zal het schepsel voor Mij hebben dat Ik niet alleen heb geschapen, maar aangenomen. Op deze manier zullen Mijn kinderen als het ware onder het oog van hun tedere Vader zijn. Zelfs nu ben Ik overal, zeker, maar Ik zou willen dat Ik op een tastbare wijze werd voorgesteld!
4. Ik wens dat gedurende het jaar de geestelijkheid en de gelovigen daden van vroomheid stellen tot Mijn eer, zonder nadeel voor hun gebruikelijke bezigheden.
Laten Mijn priesters onbevreesd overal heengaan, onder alle naties, om de vlam van Mijn vaderlijke liefde overal te brengen. Dan zullen de zielen verlicht en veroverd worden, niet alleen onder ongelovigen, maar in al die gezindten die niet van de ware Kerk zijn. Ja, Ik wil ook dat die mensen, die Mijn kinderen zijn, deze vlam voor zich zien schijnen, om de waarheid te kennen, haar te omhelzen en alle Christelijke deugden in praktijk te brengen.

5. Ik zou op een zeer speciale manier geëerd willen worden in seminaries, in noviciaten, in scholen en tehuizen voor ouden van dagen. Moge iedereen, van de jongste tot de oudste, in staat zijn Mij als hun Vader, Schepper en Verlosser te kennen en te beminnen.
6. Laten de priesters beginnen te zoeken in de Heilige Schrift naar wat Ik in vroeger tijden heb gezegd en wat tot nu onbekend is gebleven wat betreft de aanbidding die Ik van de mensen wens te ontvangen. Mogen zij eraan werken Mijn verlangens en Mijn wil aan alle mensen bekend te maken, omschrijvend wat Ik wens te zeggen aan de mensen in het algemeen en aan priesters, monniken en kloosterzusters in het bijzonder. Dit zijn de zielen die Ik heb uitgekozen, meer dan andere in de wereld, om Mij grote hulde te brengen. Natuurlijk zal het tijd vergen om deze wensen, die Ik voor de mensheid heb en die Ik aan jou heb onthuld, volledig te verwerkelijken! Maar op zekere dag zal Ik, door de gebeden en offers van edelmoedige zielen, die zichzelf zullen geven voor dit werk van Mijn liefde, ja, op zekere dag zal Ik tevreden worden gesteld. Ik zal je zegenen, Mijn beminde zoon, en Ik zal je honderdvoudig belonen voor alles wat je zult doen tot Mijn glorie.

TOT DE BISSCHOP

Ik wil ook een woord tot jou zeggen, Mijn zoon Alexander, opdat Mijn wensen verwezenlijkt mogen worden in de wereld. Je moet je aansluiten bij de biechtvader van dit 'kleine plantje' van Mijn Zoon Jezus, voor het bevorderen van dit werk, dat wil zeggen de speciale devotie die Ik van de mensen verwacht. Aan jullie, Mijn zonen, vertrouw Ik dit werk toe en de toekomst ervan, dat zo belangrijk is.

Spreek, dring aan, maak Mijn woorden bekend, opdat Ik gekend, bemind en geëerd moge worden door al Mijn schepselen. Als je dit doet, zal je hebben gedaan wat Ik van je verwacht, dat wil zeggen Mijn wil, en je zult Mijn wensen hebben vervuld die Ik zo lang in stilte heb gekoesterd.

Voor alles wat je doet voor Mijn glorie zal Ik tweemaal zoveel doen voor jouw redding en heiliging. Op het einde, in de hemel, en alleen in de hemel, zal je de grote beloning zien die Ik jou op een zeer speciale manier zal geven, samen met al diegenen die tot dit einde hebben gewerkt.

Ik heb de mens voor Mijzelf geschapen, en het is rechtvaardig dat Ik ALLES voor hem zou zijn. De mens zal zich niet in het ware geluk verblijden behalve met zijn Vader en Schepper, want zijn hart is gemaakt voor Mij alleen.

Van Mijn kant is de liefde voor Mijn schepselen zo groot, dat Ik geen groter vreugde ken dan te midden van hen te zijn. Mijn glorie in de hemel is oneindig groot, maar Mijn glorie is nog groter wanneer Ik te midden van Mijn kinderen ben, de mensen overal ter wereld. Jullie hemel, Mijn schepselen, is in het paradijs, samen met Mijn uitverkorenen, want het is daar dat jullie Mij zullen aanschouwen in een eeuwigdurend visioen en de eeuwige glorie zullen genieten. Mijn hemel is op aarde onder jullie allen, o mensen! Ja, het is op aarde en in jullie zielen dat Ik Mijn geluk zoek en Mijn vreugde. Jullie kunnen Mij deze vreugde bezorgen en het is ook jullie plicht tegenover jullie Schepper en Vader, Die dit van jullie verlangt en verwacht.

De vreugde die Ik voel in het bij jullie zijn is niet minder groot dan die welke Ik voelde toen Ik met Mijn Zoon was gedurende Zijn sterfelijk leven. Mijn Zoon - Ik was Degene die Hem zond. Hij was ontvangen door Mijn Heilige Geest, Die Ikzelf ben; in een woord, Ik was altijd Ik.

Jullie beminnend zoals Ik Mijn Zoon heb bemind, Die Ikzelf ben, zeg Ik tot jullie, Mijn schepselen, zoals Ik tegen Hem zei: jullie zijn Mijn geliefde kinderen en Ik schep behagen in jullie. Daarom verheug Ik Mij in jullie gezelschap en verlang Ik bij jullie te blijven. Mijn tegenwoordigheid onder jullie is als de zon op de aarde. Als jullie genegen zijn Mij te ontvangen, zal Ik zeer dicht bij jullie komen, in jullie binnengaan, jullie verlichten en met Mijn oneindige liefde verwarmen.

Wat jullie betreft, zielen in staat van zonde, of onkundig van de religieuze waarheid, Ik zal niet in jullie kunnen binnengaan; toch zal Ik dicht bij jullie zijn, want Ik houd nooit op jullie te roepen, jullie uit te nodigen te verlangen naar het ontvangen van de weldaden die Ik jullie breng, zodat jullie het licht zullen zien en genezen worden van de zonde.

Soms kijk Ik naar jullie en voel medelijden met jullie ongelukkige toestand. Soms kijk Ik met liefde naar jullie, om jullie ertoe te bewegen te bezwijken voor de verrukkingen van de genade. Ik breng dagen, soms jaren door dicht bij bepaalde zielen, om in staat te zijn hun eeuwig geluk veilig te stellen. Ze weten niet dat Ik daar ben en op hen wacht, dat Ik ze elk moment van de dag roep. Desondanks word Ik het nooit moe en Ik voel nog altijd vreugde in het dicht bij jullie blijven, steeds hopen dat jullie op zekere dag zullen terugkeren tot jullie Vader en dat jullie Mij tenminste een of andere liefdedaad zullen aanbieden voordat jullie sterven.

Ik zal jullie een voorbeeld geven van een ziel die voor een plotselinge dood staat; deze ziel is voor Mij altijd geweest als de Verloren Zoon. (Noot van Moeder Eugenia: "Ik zag dit voorbeeld als een feit, precies zoals onze Vader het dicteert en ik het schrijf".)

Ik overlaadde deze ziel met weldaden, maar hij verspilde al die weldaden, al die gaven die zijn aller beminnelijkste Vader hem verschafte. Meer dan dat, hij beledigde Mij zwaar. Ik wachtte op hem, Ik volgde hem overal, Ik schonk hem meer gunsten: gezondheid en rijkdom, wat Ik teweegbracht als resultaat van zijn werk, tot overvloed toe. Soms verleende Mijn voorzienigheid hem nog meer gaven. Daardoor had hij van alles genoeg, maar hij zag het allemaal in het droevige licht van zijn ondeugden, en zijn hele leven was een bouwsel van fouten vanwege doodzonde uit gewoonte. Maar Mijn liefde werd het nooit moe. Ik bleef hem volgen. Ik beminde hem, en het meest van alles, ondanks zijn afwijzingen, was Ik gelukkig geduldig dicht bij hem te leven, in de hoop dat hij misschien op zekere dag Mijn liefde zou beantwoorden en tot Mij, Zijn Vader en Verlosser, zou terugkeren.

Tenslotte nadert zijn laatste dag: Ik heb hem een ziekte bezorgd, om hem tot bezinning te brengen en tot Mij, zijn Vader, te doen terugkeren. De tijd vergaat en Mijn arme zoon - hij is 74 - is in zijn laatste uur. Ik ben er nog, zoals altijd: Ik spreek nog vriendelijker tot hem dan gewoonlijk. Ik volhard, Ik roep Mijn uitverkorenen en vraag hun voor hem te bidden, opdat hij om de vergiffenis zal vragen die Ik hem aanbied... En nu, alvorens zijn laatste adem uit te blazen, opent hij zijn ogen, erkent zijn fouten en begrijpt hoever hij van de ware weg, die naar Mij leidt, is afgedwaald. Hij komt tot bezinning en met een zwakke stem, welke niemand van hen die om hem heen staan kan horen, zegt hij: "Mijn God, nu kan ik zien hoe groot Uw liefde voor mij is geweest, en ik heb U voortdurend beledigd door een zo slecht leven. Ik heb nooit aan U gedacht, mijn Vader en Verlosser. Nu ziet U alles en ik smeed U om vergeving voor al dit kwaad dat U in mij ziet en wat ik nu in mijn verwarring bemerk. Ik bemin U, mijn Vader en mijn Verlosser!"

Hij stierf op datzelfde moment en nu staat hij voor Mij. Ik oordeel hem met een vaderlijke liefde: hij noemde Mij Vader en hij is gered. Hij zal een tijd doorbrengen in de plaats van

uitboeting, en daarna zal hij in alle eeuwigheid gelukkig zijn. Nadat Ik gedurende zijn leven behagen heb geschept in de hoop hem te redden als hij berouw zou hebben, nu verheug Ik Mij nog meer, samen met Mijn hemels hof, Mijn verlangen te hebben verwerkelijkt om voor altijd zijn Vader te zijn.

Wat betreft de zielen die leven in gerechtigheid en heiligmakende genade, Ik toon Mijn geluk door in hen te leven. Ik geef hun Mijzelf. Ik draag hun het gebruik van Mijn Macht over en door Mijn liefde vinden ze een voorsmaak van de hemel, in Mij, hun Vader en Verlosser!"

Aldus eindigt het eerste deel van de Boodschap.